

però hi ha també inconvenients, pot ser que el més greu és que per la localització es impossible de fer una matriculació conjunta i per tant queda desvirtuat el sentit de "tronc comú".

Tanmateix fins ara la nostra llengua ha estat, si més no, la gran oblidada. El MEC no ha tengut en compte que la nostra comunitat, encara que sense competències en educació, té una Llengua pròpia distinta de la resta del "territori MEC", i tot i que s'ha de dir que hi ha hagut una gran comprensió, no s'ha contemplat la seva existència dins el curriculum de la Reforma i ha tengut que ser tema de negociació entre el Ministeri i els professors dels dos instituts de Mallorca. Afortunadament la negociació segueix i per tant hi ha possibilitats de solució.

TOTA ESCOLA DE NOVA CREACIÓ, UNA ESCOLA MALLORQUINA MÉS

Es ben clar que patim encara, i malgrat la pretesa democràcia, una situació de colonització lingüística a tots es nivells. Que per fer ses classes en sa nostra llengua s'hagin de demanar permisos i fer paperassa n'és una evidència més entra tantes evidències. (Imaginem-nos com calificarien sa situació lingüística es mestres de Madrid si per fer ses classes en madrileny o castellà o sa modalitat madrilenya des castellà, a Madrid, haguessin de fer semblant paperassa i sol·licitud de permisos).

Hi ha qui dirà que sí, que és ver, però que estam en camí d'anar superant aquesta situació, que vé de molt lluny i que no es podia resoldre de cop i resposta, per sa mateixa desinformació que aquesta minorització que arrossegam ha creat dins es poble mallorquí. No particip en absolut d'aquesta opinió, però vull concedir que qualcú la mantengui honradament i hi vulgui justificar sa necessitat d'un procés clarificador i de posar-se d'acord a ses escoles que estan funcionant en castellà, quan es claustre pren s'iniciativa de descolonitzar-les, mallorquinitzar-les i passar a fer s'ensenyament en català, única llengua pròpia d'aquest país. Però seria sa demostració que aquests raonaments són un embull, que no hi ha cap voluntat mallorquinitzadora, que sa persecució lingüística continua amb sa mateixa intensitat que sempre si ses escoles que s'han de crear noves i que per tant no estan ara mateix funcionant en cap llengua, no es creassin com a escoles

De tota manera no es pot oblidar que tant la REM com la reforma de l'EGB estan actualment en fase d'experimentació (i és d'agrair que aquesta vegada l'experimentació es faci a partir de la tasca del professorat a les aules i no a cop de decret al BOE) i que dels èxits, dificultats i fracassos que van sorgint es va perfilant més clarament com ha de ser un pla d'educació obligatòria fins als 16 anys que sigui capaç d'assolir des de la preparació del nin fins a la de l'adolescent tant en els aspectes de formació humana com de capacitat intel·lectual i tecnològica.

Aina Gelabert
Professora R.E.M.

Jaume Bonet Moll

mallorquines, si es donàs per suposat que han de funcionar en una llengua que, per més que hi sigui també oficial, no és sa pròpia d'aquí.

Tota escola que es crei nova ha de ser una escola mallorquina amb continguts, continent, projecte i voluntat mallorquina i mallorquinitzadora, amb sa llengua catalana com a idioma vehicular de tot s'ensenyament (on s'hi aprengui també sa llengua castellana, com a idioma co-oficial que és, i s'anglès, francès, alemany, àrab o/i altres llengües si fa falta). Això ha de ser així des des primer moment en es cursos pre-escolars i primer any de Cicle inicial, i amb un programa progressivament accelerat per a aquells alumnes que s'hi incorporin procedents d'altres escoles i que hagin fet ja part de sa EGB en castellà.

Si no es fa així es demostrarà sa manca de voluntat per a salvar sa nostra llengua, sa manca d'intenció de fer justícia, sa voluntat de dur es genocidi cultural fins a s'enfront, de deixar que sa dinàmica personalitzadora que per sa força de ses armes s'inicià fa 270 anys i que amb tota casta de mentides, falàcies, pressions, càstigs, lleis, normes, consells interessats, mesures econòmiques, polítiques i de tota casta ha continuat fins ara, acabi d'enfonsar es nostre poble dins es nort de s'auto-odi, des desco-neixement de sa pròpia vàlua, de sa renúncia a sa pròpia dignitat.

La Llei Orgànica del Dret a l'Educació (LODE) del 3 de juliol de 1985 ha suposat, a l'entrar en vigor, després de la sentència del Tribunal Constitucional, una reforma d'estructures a l'ensenyament en general i al centre docent en particular, que no fa massa temps s'havien adaptat a les exigències de l'Estatut de Centres Escolars (LOECE).

Al mateix temps els docents, per la Llei de Mesures per a la Reforma de la Funció Pública del 2 d'agost de 1984, han vist com es modificaven normes dictades fa més de vint anys i recollides a la Llei Articulada de Funcionaris Civils de l'Estat.

El camí que han seguit les esmentades lleis fins a la seva aprovació definitiva no ha estat fàcil i ha estat presidit per la polèmica i la confusió.

A l'hora de posar en pràctica la norma teòrica, seran molts els docents que vulguin consultar les citades lleis sense necessitat d'enfrontar-se a la difícil tasca de recerca de textos legals.

L'editorial Escuela Española ha reunit en un sol volum les lleis abans esmentades, acompanyades d'una sèrie de reglaments i instruccions que les desenrotllen a la pràctica.

Aquest manual de butxaca titulat "Legislación para el profesorado" serà de gran utilitat per a tots aquells professionals de l'ensenyament que desitgin conèixer com influeixen o influiran aquestes normes a la seva vida laboral.

Sr. Director de la revista *Pissarra* pregam publiqui aquesta carta dins la seva revista.

Els professors d'E.G.B., abaix signants, propietaris provisionals a Eivissa, manifestem a aquesta Delegació la nostra disconformitat amb la resolució mitjançant la qual un provisional haurà d'ocupar la plaça que està exercint en el curs actual per temps indefinit, mentre no sigui desplaçat per un propietari definitiu.

Degut a les característiques tan especials que incideixen a aquesta Comunitat Autònoma, pel fet d'estar composta per quatre illes, fa que mesures que a qualsevol punt de la Península no suposen un deteriorament per a la vida personal del professor, per la facilitat que existeix en la comunicació terrestre, aquí suposa un trencament total amb la vida d'abans, sols palliable mitjançant un desembutxament econòmic que suposa viatges entre illes continuament. Sembla com si el Ministeri d'Educació no sabés que un arxipèlag està format precisament per illes.

Demanam que es prenguin mesures especials per a situacions especials com és la nostra, perquè una situació violenta entre el professorat no repercuteixi en la qualitat de l'ensenyança.

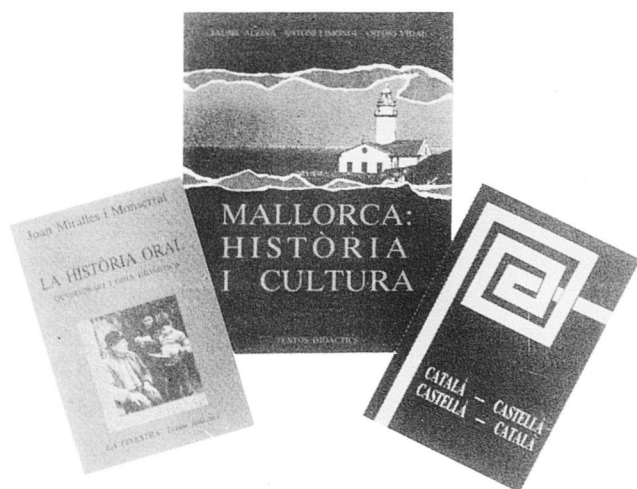
Demanam un tractament especial consistent en una llibertat de moviments interinsular, que tot aquell provisional que vulgui quedar-se en la seva plaça ho pugui fer, però aquells que desitgin desplaçar-se puguin optar a les places que quedin lliures pels propietaris definitius desplaçats en el "Concurs General de Trasllats" i altres motius.

Per tot això ens ratifiquem en tot el que exposam i demanam que es tenguin en consideració les nostres peticions per tal d'evitar absurds com el que amb aquesta disposició es poden cometre.

A Eivissa a 8 de maig de 1986

Catalina Ma. Pizà Mut i 16 firmes més

CARTA AL DIRECTOR

editorial
MOLL

Torre de l'Amor 4
Tel. 22 41 76
Palma de Mallorca

Distribució: **LLIBRES CATALANES**
Gran Via de les Corts Catalanes, 671
Tels. 245 23 02/03/04 08013 Barcelona